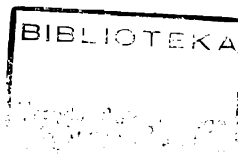

15 października 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

A62b 9/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12369.

Kl. 61 a 19.

Otto Heinrich Dräger
(Lubeka, Niemcy).

Ośłona filtru w aparatach oddechowych.

Zgłoszono 18 stycznia 1929 r.

Udzielono 29 lipca 1930 r.

Pierwszeństwo: 21 lutego 1928 r. (Niemcy).

Masa pochłaniająca w filtrach aparatów oddechowych, w szczególności taka, która zawiera w sobie chemikalia wytwarzające tlen, podlega wskutek odbywających się w niej reakcji silnemu ogrzaniu. Wynalazek niniejszy dotyczy osłony przy tego rodzaju filtrach, mającej na celu ich samoczynne chłodzenie tak, aby osoba, korzystająca z przyrządu oddechowego, nie była narażona na poparzenie.

Ośłona według wynalazku składa się z otaczającego filtr płaszczu niestykającego się z nim wcale lub tylko w kilku miejscach i otwartego na końcach. Przestrzeń pomiędzy płaszczem i filtrem działa jak kanał wyciągowy, w którym ogrzane powietrze przy dopływie zimnego powietrza uchodzi do góry. Skutkiem tego ścianka filtru jest chłodzona, a jednocze-

śnie płaszcz chroni od poparzenia. Płaszcz może być metalowy lub z materiału źle przewodzącego ciepło. Płaszcz może być fałdowany lub falisty, a przestrzeń między płaszczem i filtrem może być podzielona na kilka mniejszych kanałów. W tym wypadku płaszcz może przylegać swymi wewnętrznymi częściami do osłony; wywołane przez to większe nagrzewanie płaszczu niweczy się przez większą powierzchnię użytkową płaszczu. Można taki pofałdowany lub falisty płaszcz, przylegający tylko miejscami do filtru, otoczyć drugim płaszczem, przylegającym do zewnętrznych części falistego płaszczu.

Rysunki przedstawiają dla przykładu osłony według wynalazku w aparatach oddechowych, zaopatrzonych w filtry, wytwarzające tlen. Fig. 1 przedstawia widok

zgóry, a fig. 2 — widok z przodu urządzenia, fig. 3 — widok z przodu odmiany tego urządzenia, fig. 4 — przekrój przez ścianę filtru z płaszczem według fig. 3, a fig. 5 — częściowy przekrój w powiększeniu.

W urządzeniu według fig. 1 i 2 na płycie 1 umieszczony jest filtr oddechowy 2, napełniony chemikaljami, wytwarzającymi tlen, oraz zbiornik powietrza do oddychania 3. Filtr 2 i zbiornik 3 połączone są ze sobą zapomocą rurki 6, przymocowanej do nich zapomocą łączników 4, 5. Łącznik środkowy 7 przymocowuje wał oddechowy 8 do ściany filtru 2. Filtr otoczony jest pofałdowanym płaszczem 9, otwartym na obydwóch końcach. Płaszcz 9 otoczony jest drugim płaszczem 10, który przylega na przedniej stronie filtru do zewnętrznych brzegów fałd płaszcza 9, a na stronie filtru, zwróconej ku podstawie, tworzy rodzaj nóżek 11. Trójkątne kanaliki pomiędzy pofałdowanym płaszczem 9 i ścianą filtru 2, jak również między płaszczem 9 i płaszczem zewnętrznym 10 służą do odprowadzania ogrzanego powietrza w górę, przez co zimne powietrze dopływa dołu i ochładza filtr. W niektórych wypadkach wystarcza tylko płaszcz 10, szczególnie gdy jest on wykonany z materiału, nieprzewodzącego ciepła. Można by również stosować pofałdowany lub falisty płaszcz 9 bez płaszcza otaczającego 10, przyczem jego wewnętrzne linie fałd mogą się stykać lub nie stykać ze ścianą filtru 2. Na rysunkach przedstawiono płaszcze 9 i 10, wykonane z blachy.

Urządzenie według fig. 3 i 4 różni się od powyżej opisanego tylko rozmieszczeniem poszczególnych części. Ściana filtru 2 jest tutaj również otoczona płaszczem 9, którego fałdy stykają się swymi wewnętrznymi brzegami ze ścianą 2. Tak samo płaszcz 9 otoczony jest płaszczem 10. Jak widać z fig. 3 płaszcz zewnętrzny 10 może być zaopatrzony w danym razie w żebra lub skrzydła 11, które powiększają jego powierzchnię. Wał oddechowy 8 połączony jest górnym końcem filtru, a jego dolny koniec łączy się zapomocą łącznika 12 ze zbiornikiem powietrza 13.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Osłona filtru w aparatach oddechowych, napełnionego chemikaljami, wytwarzającymi tlen, znamienna tem, że składa się z otwartego na obu końcach płaszcza, otaczającego filtr, niestykającego się z nim wcale lub stykającego się w pewnych miejscach.

2. Osłona według zastrz. 1, znamienna tem, że płaszcz jest falisty lub ukształtowany w fałdy równoległe do jego osi, przyczem wewnętrzne części fałd przylegają do ścianki filtru.

3. Osłona według zastrz. 2, znamienna tem, że sfalowany płaszcz otoczony jest drugim płaszczem, przylegającym do zewnętrznych brzegów fałd płaszcza.

Otto Heinrich Dräger.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

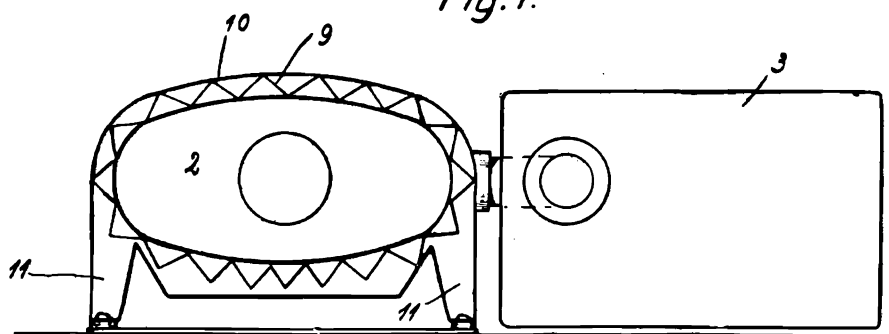

Fig. 2.

